

Republika Hrvatska
Županijski sud u Vukovaru
Vukovar, Županijska 33

Broj: K-13/2025-37

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Županijski sud u Vukovaru, u vijeću sastavljenom od sudaca Velimira Čolovića kao predsjednika vijeća i Jadranke Tomić i Perice Kešinovića kao sudaca porotnika, uz sudjelovanje zapisničara Slavice Krajinović, u kaznenom predmetu protiv okr. Leona Blaževića, zbog kaznenog djela iz članka 154. stavak 2. Kaznenog zakona ("Narodne novine" broj: 125/11., 144/12., 56/15., 61/15., 101/17., 118/18., 126/19 i 84/21., 114/22., 114/23. i 36/24. – nadalje: KZ/11) i dr., nakon održane i zaključene javne rasprave u prisutnosti ŽDO u Vukovaru Miroslava Šarića, punomoćnika oštećene Stjepana Šporčića odvjetnika iz Vukovara, okrivljenog Leona Blaževića te branitelja okrivljenog Hrvoja Alagića odvjetnika iz Vukovara 8. lipnja 2026., a koja je objavljena 15. lipnja 2026.

presudio je

Okr. LEON BLAŽEVIĆ, OIB: 20047707259, sin Marina i Ane Blažević dj. Pastor, rođen 5. listopada 2000. u Vinkovcima, s prebivalištem u Bogdanovcima, Ul. žrtava Domovinskog rata 53, državljanin Republike Hrvatske, mesar, zaposlen u Komunalcu d.d. Vukovar s primanjima od 750,00 eura, neoženjen, bez djece, kazneno neosuđivan

k r i v j e

što je

1) dana 5. srpnja 2024. oko 15,30 sati u Vukovaru, Ivana Gundulića 7, nakon što je zajedno sa Lucijom Ljepović, s kojom je u intimnoj vezi unazad deset mjeseci imao svađu u svojoj obiteljskoj kući u Bogdanovcima, Ul. žrtava Domovinskog rata 53, kojom prilikom je istoj zadao jedan udarac otvorenim dlanom ruke i jedan udarac zatvorenom šakom u predjelu nadlaktice lijeve ruke, dovezao istu do njezinog stana, pa i pored toga što mu je Lucija Ljepović rekla da ju ne prati do stana, ušao za istom u njezin stan te ju odgurao u njezinu sobu, a zatim gurajući srušio je leđima na krevet, pa i pored toga što mu je Lucija Ljepović govorila da se makne i odgurivala ga od

sebe, govoreći mu da ne želi spolni odnos i da prekida sve odnose, u nakani da ju spolno iskoristi, skinuo joj njezine gaćice, a potom skinuo sa sebe svoju odjeću, raširio joj noge i legao na nju te držeći je za zapešća obje ruke, sprječavajući je da ustane s kreveta na koji način je svladao njezin otpor i svojim spolovilom više puta penetrirao u njezino spolovilo dok nije ejakulirao,

dakle, uporabom sile s drugom osobom bez njezina pristanka izvršio spolni odnošaj, a kazneno djelo je počinjeno prema bliskoj osobi,

2) u razdoblju od početka siječnja 2024. do 5. srpnja 2024. u mjestima kao pod toč. 1), postupajući protivno odredbi čl. 4. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 137/09, 60/10), i čl. 10. Zakona o zaštiti od nasilja u obitelji (NN 70/17), gotovo svakodnevno svojoj djevojci Luciji Ljepović s kojom je u intimnoj vezi unazad deset mjeseci, bez povoda govorio joj da je „kurva, da ima kurvaste oči, da je debela na što liči“ i slično, te ju udarao otvorenim rukama u predjelu lica, kao i nogama u predjelu tijela, stiskao ju u predjelu vilice, butina načinivši joj modrice, a dana 5. srpnja 2024. oko 13,00 sati, zadao jedan udarac otvorenim dlanom ruke i jedan udarac zatvorenom šakom u predjelu nadlaktice lijeve ruke, a što je sve kod Lucije Ljepović izazvalo osjećaj straha i nesigurnosti,

dakle, učestalo teško kršio propise o zaštiti od nasilja u obitelji i time kod bliske osobe izazvao strah za njezinu sigurnost i doveo je u ponižavajući položaj, a time nije počinjeno teže kazneno djelo,

3) u razdoblju, mjestima, te verbalnog i fizičkog zlostavljanja opisanog pod t. 2) u cilju tjelesnog ozljeđivanja svoju djevojku Luciju Ljepović s kojom je u intimnoj vezi unazad deset mjeseci, udarao i stiskao po tijelu tako da joj je tijekom lipnja 2024. u predjelu butina nanio ozljede u vidu krvnih podljeva, a 3. srpnja 2024. nagnječenje lijeve nadlaktice u vidu hematoma promjera oko 7 cm, nanijevši joj na opisani način tjelesne ozljede (lake),

dakle, drugog tjelesno ozlijedio, a djelo je počinjeno prema bliskoj osobi,

čime je počinio pod t. 1) kazneno djelo protiv spolne slobode – teško kazneno djelo protiv spolne slobode opisano u čl. 154. st. 2. u svezi čl. 153. st. 2. Kaznenog zakona, a kažnjivo po čl. 154. st. 2. KZ, pod t. 2) kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece – nasilje u obitelji opisano i kažnjivo u čl. 179.a Kaznenog zakona i pod t. 3) kazneno djelo protiv života i tijela – tjelesna ozljeda opisano u čl. 117. st. 2. u svezi st. 1. KZ., a kažnjivo po čl. 117. st. 2. KZ /11

pa se okrivljenom Leonu Blaževiću za kazneno djelo iz točke 1) izreke presude temeljem članka 154. stavak 2. KZ/11

utvrđuje

kazna zatvora u trajanju od 5 (pet) godina i 2 (dva) mjeseca

pa se okrivljenom Leonu Blaževiću za kazneno djelo iz točke 2) izreke presude temeljem članka 179a. KZ/11

utvrđuje

kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca

pa se okrivljenom Leonu Blaževiću za kazneno djelo iz točke 3) izreke presude temeljem članka 117. stavak 2. KZ/11

utvrđuje

kazna zatvora u trajanju od 1 (jedne) godine i 2 (dva) mjeseca

a uz daljnju primjenu odredbe članka 51. KZ/11., okrivljeni Leon Blažević

o s u đ u j e s e

NA JEDINSTVENU KAZNU ZATVORA
u trajanju od 6 (šest) godina

Temeljem odredbe članka 54. KZ/11 okrivljenom Leonu Blaževiću vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru od 5. srpnja 2024. do 1. kolovoza 2024., uračunava se u izrečenu jedinstvenu kaznu zatvora.

Temeljem odredbe članka 158. stavak 2. ZKP/08., oštećena Lucija Ljepović sa eventualnim imovinsko pravnim zahtjevom upućuje se u redovnu parnicu.

Temeljem članka 148. stavak 1. u svezi članka 145. stavak 2. točka 1., 6. i 8. ZKP/08., nalaže se okrivljenom Leonu Blaževiću naknaditi troškove kaznenog postupka i to na ime troškova provedenih vještačenja u iznosu od 3.016,60 eura (tritisućešesnaest eura i šezdesetcenti), na ime sudskog paušala iznos od 300,00 eura (tristoeura) te na ime troškova punomoćnika oštećene u iznosu od 5.500,00 eura (pettisućapetstoeura), sve u roku od 15 dana po pravomoćnosti presude.

Obrazloženje

1. Optužnicom Županijskog državnog odvjetništva u Vukovaru broj: KO-DO-4/2025. od 5. veljače 2025., okrivljenom Leonu Blaževiću, stavljeno je na teret počinjenje kaznenih djela pod t. 1) kazneno djelo protiv spolne slobode – teško kazneno djelo protiv spolne slobode opisano u članku 154. stavak 1. točka 1. u svezi članka 153. stavak 1. Kaznenog zakona, a kažnjivo po članku 154. stavak 2. KZ/11, pod t. 2) kazneno djelo protiv braka, obitelji i djece – nasilje u obitelji opisano i kažnjivo u članku 179.a KZ/11 i pod t. 3) kazneno djelo protiv života i tijela – tjelesna ozljeda opisano u članku 117. stavak 2. u svezi stavaka 1. KZ/11, a kažnjivo po članku 117. stavak 2. KZ/11.

2. Očitujući se o osnovanosti optužbe okrivljeni Leon Blažević iskazao je da se ne smatra krivim za terećena kaznena djela.

3. U svojoj obrani okrivljeni u cijelosti negira navode optužnog akta, vezano sva tri terećena kaznena djela. U četvrtak oštećena je spavala kod njega i ujutro kada je išao na posao u šest odvezao ju je kući. Taj dan na poslu je prebačen na drugi posao i tako da je oko jedanaest sati završio s poslom pa je otišao nešto pojesti i ošišati se i dok je čekao kod frizera nazvala ga je oštećena Lucija koja ga je i poslije zvala dok se šišao ali nije čuo, jer se brinula da nije dobio otkaz. Poslije šišanja otišao je po oštećenu i kada je ista ušla u auto normalno su se poljubili i dok su se vozili u šali ju je zafrkavao za nekog dečka s kojim se ljubila, ali poslije više nije. S oštećenom je razgovarao jer su imali problema i pitao ju je da li želi nastaviti vezu s njim, na što mu je rekla da ne zna i da ju odveze kući. Kada su došli do nje pitala ga je zašto ide za njom u stan, na što joj je rekao da ide po svoje stvari i kada su ušli oštećena je zapalila u dnevnom boravku, pa kako mu se žurilo na utakmicu rekao joj da mu da njegove majice na što mu je rekla da neće. Nakon toga uzeo joj je mobitel s kojim je otrčao do vrata, a kako je oštećena mislila da će pobjeći rekla mu je da joj da mobitel, te ga joj je dao i rekao da ide u garderobu da uzme majice pa će kući, što mu nije dozvolila već ga je gurala. U tome su se zagrlili i strastveno poljubili, na što joj je rekao da će na tome stati, a ona mu je rekla idemo leći. Kada su legli, legao je na nju i počeli su se ljubiti te ju je pitao da li želi, te mu je rekla ajde nakon čega se skinuo a potom je na njeno odobravanje skinuo i njeno gaće te su strastveno se ljubili i imali su spolni odnos pri čemu mu ni u jednom trenutku nije rekla da ne želi, već je sve bilo normalno kao i prije. Nakon spolnog odnosa opet ju je pitao da li želi nastaviti vezu, na što mu je rekla da ne zna ako se promijeni i u daljnjem razgovoru mu je rekla da želi i tada je počela puštati vesele pjesme te su u jednom trenutku počeli plesati. Dok su plesali govorio joj je da koliko god da se svađaju i da bi se rastali, da se nikada neće rastati jer ne može bez nje niti ona bez njega, a kako je morao ići oštećenu je odvezao do sestrice koju je prethodno zvala ali joj se nije javila. Nakon toga otišao je na utakmicu te joj je poslije utakmice napisao poruku „ej di si, što radiš“, na koju poruku nije odgovorila, a nakon što se otišao kući okupati izašao je u grad i dok je bio s jednim prijateljem s kojim je razgovarao o problemima u svojoj vezi nazvao ga je otac i obavijestio da ga traži policija, a nedugo potom i njega je nazvao policijski službenik te je sam otišao u policiju gdje je saznao da ga je oštećena prijavila. U odnosu na nasilje prema oštećena navodi

da je vrijeđanje bilo kao u svakoj vezi zbog međusobne ljubomore, ali ne doslovno već nesvjesno joj je znao reći nešto protiv nje, iako nije imao što jer je ona bila djevojka kakvu je tražio. U odnosu na udaranje navodi da isto nikada nije činio osim jednom i od toga nisu bile masnice, jer ju nije jako stiskao nego lagano, obzirom da ju i sada voli to ne može vjerovati što se dogodilo. Navodi da je bilo svađa i da poslije svađe sve završi na seksu i bude normalno. U prva tri mjeseca veze su koristili zaštitu poslije nisu jer su željeli dijete tako da nije bilo nikakve prisile. Toga 5. srpnja da mu je oštećena dala do znanja da ne želi spolni odnos odmah bi prestali, jer nije takva osoba da bi silovao djevojku koju voli, to mu nema logike. Na kraju navodi da je takvih svađa bilo i svaki put poslije svađe riješe najnormalnije i imaju spolni odnos bez ikakvog opiranja, tako da ne zna što je bilo. U svojoj obrani na raspravi istu je dopunio na način da je iskazao da su se oboje ponašali nezrelo a svaki put nakon svađe imali bi pomirbeni seks te bi ona u početku govorila nemoj ali bi ipak popustila i vodili bi ljubav te bi nakon toga sve bilo u najboljem redu. Smatra da je oštećena od svjedokinje Natali Hegeduš nagovorena, jer je s istom bio u svađi. Smatra da ako je događaj od 5. srpnja 2024. bio silovanje, onda ju je silovao desetine puta jer su seksom rješavali nesuglasice, a seksualne odnose imali su gotovo svakodnevno, negira da bi oštećena imala strah od njega jer su svo vrijeme njihove veze planirali obitelj, vjenčanje i djecu i ne postoji netko tko bi mogao reći da je on nju fizički ili psihički maltretirao i nije imao nikada namjeru da ju ponizi. Žao mu je što joj je nanio modricu na lijevoj ruci kada ju je uhvatio da ne izađe iz auta. Nikada joj nije zadao nikakav udarac po nogama a sjeća se da je pitao oštećenu od čega su joj modrice iznad koljena te je rekla da joj je pala kutija sa robom na noge na poslu.

4. Da bi utvrdio odlučne i druge važne činjenice sud je u dokaznom postupku saslušao svjedoke Natali Hegeduš, Anu Blažević, Petru Mandić, Jasnu Ljepović, Stefana Jenića, Magdalenu Rančki, Slađanu Đapić, Marina Blaževića i Danijela Pastora te reproducirao iskaz oštećene Lucije Ljepović, te proveo vještačenje po vještacima sudsko-medicinske struke Anti Blažanoviću na ime oštećene te vještaku Ivanu Požgainu, vještaku psihijatrijske struke na ime oštećene, vještaku Dunji Baraban, vještaku psihologijske struke na ime oštećene (kombinirano vještačenje) te po vještaku Berislavu Pašaliću, vještaku psihijatrijske struke na ime okrivljenog, te je izvršio uvid u medicinsku dokumentaciju za oštećenu žrtvu Luciju Ljepović (list 21-23, 88-89, 105-111, 137), zapisnik o očevidu Policijske postaje Vukovar broj KU-84/24 od 6. srpnja 2024. (list 24-25), zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta Policijske postaje Vukovar broj KU-84/24 od 5. srpnja 2024. (list 26), zapisnik o privremenom oduzimanju predmeta Policijske postaje Vukovar broj KU-84/24 od 6. srpnja 2024. (list 27), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Policijske postaje Vukovar ser. broja 00010855 od 6. srpnja 2024. (list 28), potvrda o privremenom oduzimanju predmeta Policijske postaje Vukovar, ser. broja 00010854 od 6. srpnja 2024. (list 29), zapisnik o ispitivanju osumnjičenika Policijske postaje Vukovar, Klasa: 214-02/24-20/20862 od 6. srpnja 2024. sa DVD snimkom (list 34-37), zapisnik o prvom ispitivanju osumnjičenika broj KP-DO-18/2024 od 7. srpnja 2024. sa pripadajućom DVD snimkom i dostavnicom (list 51-54), zapisnik Županijskog suda u Vukovaru broj Kir-474/2024 od 1. kolovoza 2024. o ispitivanju svjedoka žrtve Lucije Ljepović (list 96-97) sa DVD snimkom (list 103), zapisnik o ispitivanju svjedoka Natali Hegeduš broj Kis-DO-23/2024 od 7. listopada 2024. (list 130-132), zapisnik o ispitivanju svjedoka Ane

Blažević broj Kis-DO-23/2024 od 7. listopada 2024. (list 133-135), fotografije (list 138-139), nalaz i mišljenje sudsko-medicinskog vještačenja (list 143-145), zapisnik o prvom ispitivanju okrivljenika broj Kis-DO-23/2024-45 od 20. prosinca 2024. sa pripadajućom DVD snimkom i dostavnicom (list 161-164), fotodokumentacija očevida broj UO-0232/24 od 19. prosinca 2024., zapisnik o ispitivanju svjedoka Petre Mandić broj Kis-DO-23/2024-50 od 26. prosinca 2024. (list 180-182), zapisnik o ispitivanju svjedoka Jasne Ljepović broj Kis-DO-23/2024-51 od 27. prosinca 2024. (list 183-185), zapisnik o ispitivanju svjedoka Stefana Jenića broj Kis-DO-23/2024-53 od 30. prosinca 2024. (list 187-189), u pisane nalaze i mišljenja vještaka dr. Berislava Pašalića od 4. svibnja 2026., dr. Ivana Požgaina od 14. svibnja 2026 i dr. Dunje Baraban od 14. svibnja 2026.

5. Na kraju dokaznog postupka izvršen je uvid u izvadak iz KE na ime okrivljenog.

6. Sud je odbio dokazni prijedlog obrane da se ponovo ispita oštećena Lucija Ljepović jer smatra da bi njezino ponovno ispitivanje predstavljalo dodatnu traumatizaciju i viktimizaciju žrtve a ista je ispitana u cijelosti na sve okolnosti optužbe.

7. Saslušana kao svjedok oštećena žrtva Lucija Ljepović iskazala je da je 5. srpnja 2024. po završetku s poslom, nakon 13,00 sati s okrivljenim otišla u Bogdanovce, gdje su kod kuće bili njegova majka i baka, dok je njegov otac bio na poslu. Nakon što su sjeli za stol, njegovoj majci je rekla i pokazala što joj je napravio okrivljeni, tako što je podigla haljinu na lijevoj ruci, gdje je bio hematoma od 7 cm, na što mu je majka rekla da nije normalan, te se ustala i udarila mu šamar. Na to okrivljeni je majci uzvratio šamarom, nakon čega je u prolazu i nju udario šakom u lijevu ruku, gdje joj je prije dva dana napravio gore navedenu modricu. Vezano za odnos sa okrivljenim, navodi da su od prije 10 mjeseci u vezi i u intimnom odnosu, a na pitanje kako je nastao naprijed navedeni hematoma od 7 cm, odgovara da ju je okrivljeni u srijedu navečer, oko 21,00 sat, odveo na groblje, te tom prilikom joj prigovarao da je od prijatelja Štefana saznao da se ljubila s jednim dečkom, a što nije bilo istina. Radi navedenog, uslijed rasprave htjela je izaći iz automobila, ali joj isti nije dozvolio, te ju je stiskao za ruku, na što mu je udarila šamar i rekla da ju pusti van, a potom počela vrištati. Okrivljeni joj je zaprijetio da će je opet udariti ako još jednom otvori vrata i kada je ponovno otvorila vrata da izađe iz automobila, on ju je stiskao za ruku i kako se uplašila na kraju je otišla kod njega s tim da joj je rekao, da ne smije ništa reći njegovim roditeljima. Kada su došli i izašli iz automobila, krenula je pješke iz Bogdanovaca za Vukovar kako bi pobjegla od njega, ali ju je uhvatio za rame, okrenuo te udario šamar, stiskao za vilicu te joj rekao da ne smije nikome reći što se događa. Nakon toga, otišli su kod njega u sobu gdje su se nastavili prepirati i tu joj je još par puta udario šamar i govorio joj da šuti, da ide spavati, da se ne dere da njegovi ne čuju, jer u kući žive njegova majka, otac i baka, a nije sigurna da li su bili i unučad odnosno njegovi nećaci. Zbog navedenog cijelo vrijeme je plakala i nije mogla spavati jer je bila uznemirena i ruka ju je jako boljela, dok je okrivljeni prvi zaspao. Prije samog događaja od 5. srpnja 2025., tri dana ranije pokušavala je pobjeći od njega, maknuti se da više nisu skupa, te nakon što je u srijedu bilo naprijed opisano na groblju, sutradan u četvrtak išli su kod nje i tom prilikom, kada su ušli u zgradu opet su se počeli raspravljati odnosno govorio joj je kako se prije ljubila s dečkom, što je ponovno osporavala. Ulaskom u samu zgradu, udario joj je dva šamara i gurnuo na zid, zbog čega je počela plakati govoreći mu da odlazi, da se

makne od nje. Dok se penjala uz stepenice, okrivljeni ju je počeo grliti i ljubiti, na što ga je odgurivala i odgurala govoreći mu da joj nije jasno da ju prvo udara, a onda ljubi. Kada su ušli u stan, otišla se tuširati dok je on za njom ušao obaviti nuždu, te ga je pozvala da se dođe otuširati s njom, pri čemu je isti ušavši u kadu počeo urinirati po njoj. Nakon što je isto napravio, rekla mu je da to nije normalno i da to ona nikada ne bi učinila, na što je rekao da je zaslužila, pa nakon što se otuširala otišla je u dnevnu sobu, te se ne može sjetiti da li su i dalje raspravljali o tome ili ne, samo zna da je otišao kući u Bogdanovce. Vezano za događaj od 5. srpnja, navodi da je taj drugi dan u petak, nakon što je pokazala modrice njegovoj majci, ista mu je udarila šamar, odnosno on je njoj vratio, te ju bacio na krevet, sjeo je na majku i histerično se počeo smijati. Navodi da mu je nakon toga rekla da se makne od nje što dalje, a on je rekao da ne radi ništa, te kada se njegova majka ustala, tražila je da je odveze kući jer joj je to sve bilo previše. Njegovim automobilom ju je odvezao iz Bogdanovaca u Vukovar, pa kada su stigli do njezine zgrade, rekla mu je da će ići gore sama u stan, na što ju je on sve vrijeme pratio. U tome su sreli njene prijatelje i susjede s kojima su se pozdravili, i rekla je da se žuri, te okrivljenom da ne ide za njom. Isti nije poslušao nego je ušao u stan i tražio da razgovaraju, da želi to riješiti, te je ušavši u stan zatvorio vrata i u dnevnom boravku sjeo je s jedne strane dok je ona s druge. Rekla mu je da više ne može trpjeti da je konstantno udara, maltretira psihički i fizički nanoseći joj teške ozljede jer ju je prije par mjeseci udarao nogama i šakama po njezinim nogama gdje je imala ogromne modrice, radi čega je morala uzeti bolovanje jer nije mogla hodati koliko ju je sve boljelo. Navodi da joj je rekao da se ne može suzdržati, da je mora udarati, a kako to sve nije mogla trpjeti obzirom da joj je i ranije govorio kako je razgovarao sa svojim prijateljem Štefanom, od kojeg je saznao kako i njena sestrina Natali je komentirala da je glupa, da su joj se i u školi svi rugali, a što nije bilo točno obzirom da joj je Natali rekla da su joj glupi njezini postupci, pa je okrivljenom rekla da izabere Štefana ili nju. Na navedeno okrivljeni joj je rekao da izabere između njega i Natali, pa kad mu je rekla Natali, krenuo je prema njoj, na što mu je rekla da će ga prijaviti policiji, pri čemu je prešao na drugu stranu te sjeo joj s lijeve strane tražeći da ga poljubi, a što nije htjela. Tada je povisio ton govoreći da je poljubi, pa je iz straha da joj nešto ne napravi, poljubila ga. Nakon toga mu je rekla da izađe van, međutim, prešao je na drugu stranu, ispružio ruke i rekao da stavi svoje na njegove, od čega se ponovo jako uplašila jer nije znala što sad želi, pa se ustala i stavila svoje ruke na njegove govoreći mu da se makne, što radi. Potom su ušli u njezinu sobu i gurnuo ju je na krevet te joj počeo skidati gaćice i kada je to učinio, iako mu se opirala te je bila u šoku i sve joj je bilo nestvarno da joj se tako nešto događa, i pored toga što mu je govorila da se makne, da ne želi ništa s njim, on ju je uzeo i prebacio gore više na krevet, skinuo svoje hlače i majicu, te bokserice te stavio svoj spolni organ u njezin. Sve je trajalo 5-6 minuta, iako je to izgledao cijelu vječnost, pri čemu mu je stalno govorila da se makne, što to radi, a on joj je govorio, vidjet ćeš, biće ti dobro, uživaj i u jednom trenutku je samo spustila ruke i zagledala se jer nije mogla vjerovati što joj se događa. Nakon što je izvadio spolni organ, vidjela je da mu curi sperma, pa ga je pitala je li to učinio u nju, na što je rekao, što se buniš, prije ti nije smetalo, radi čega sam mu rekla da ga treba biti sram, psovala ga, da li zna što joj je napravio, da ju je silovao. Rekao je da ju nije silovao, na što mu je ponovo rekla da ju jeste silovao i da je došao da razgovaraju, a da ju je, nakon što mu je zaprijetila policijom, iskoristio da ju odvede u krevet. To je sve bilo oko 15,30 sati i cijelo vrijeme mu se odupirala, te govorila da

se makne od nje. Opisujući detaljnije navodi, da ga je cijelo vrijeme gurala od sebe, a kada je legao na nju, nije mogla ništa, a jedna ruka ju je boljela tako da je samo s desnom rukom ga micala, ali je isti puno jači i teži od nje, tako da ga nije mogla maknuti i kada su joj pale ruke, samo se zagledala u desnu stranu u jednu točku, te mu više ništa mogla, ali mu je govorila „Makni se Leone, makni se“, a on nije želio dok nije svršio u nju. Nakon što je to napravio, govorila mu je da to nije htjela, da ju je silovao i plakala je, a on je rekao da priča gluposti, te je počeo vrijeđati, radi čega je pojačala glazbu, a on je na to počeo plesati i veseliti se, te je zvao i nju. Rekla mu je da ne želi i nije znala što da radi jer ju je prethodno silovao, pa kako ga se bojala, ustala se do njega da plešu, a on joj je rekao da ih nitko ne može rastaviti. Rekla mu je da priča gluposti i da on misli, da ona njemu predstavlja seks mašinu, na što je rekao, Da. Potom je sjeo kraj nje i rekao joj da je debela, da vidi na što liči, kakva će biti kada rodi te ju na taj način vrijeđao, radi čega je uzela telefon i nazvala svoju sestrčinu Natali, te pitala da li može doći kod nje. Kada se ustala i rekla da ide kod iste, ponudio se da ju odveze, na što je pristala jer ga se bojala da ju ne bi pratio, pa opet udario ako mu se nešto protivi jer joj je rekao da ima potrebu da je udari, da se ne može suzdržati. Nakon što ju je dovezao bila je jako uznemirena i prije nego što je ušla u stan smirila se, obrisala suze kako bi normalno razgovarala s Natali. Razgovarajući s istom, rekla joj je da je bezobziran prema njoj, da je uvijek psihički zlostavlja, na što joj je rekla, da to nije normalno, da se makne od njega i onda se rasplakala te joj pokazala što joj je napravio, odnosno taj hematoma, pa joj je rekla da to treba prijaviti policiji. U tom trenutku nije mogla reći da ju je silovao jer ju je bilo sramota, ali su otišle na hitnu gdje su joj pregledali ozljede, a nakon toga su otišli na policiju gdje je dala svoju izjavu u svezi ranijeg maltretiranja unazad 7 mjeseci. Nije nikome govorila o navedenom iako je mama jednom prilikom vidjela njene masnice na nozi preko cijele butine, te je pitala što je to, što je radila, a kako je radila kao prodavačica, rekla joj je da su pale kutije i da ju ništa ne pita, a sve kako je ne bi dalje ispitivala otkud joj ozljeda. Maltretiranje osim zadobivenih udaraca bilo je i to što joj je govorio da je kurva, da ima kurvaste oči, da se samo matori na nju pale, a nijedan mlađi dečko, da je kuja, da je glupava, retardirana. Kada mu je govorila da će s njim raskinuti, ucjenjivao ju je da će objaviti njene slike na društvenim mrežama, iako mu nije nikakve svoje gole slike slala nego je on prilikom spavanja kod njegove bake u Marincima slikao njezinu stražnjicu i snimao je u njenom stanu kada je bila u ogrtaču. Zbog navedenog pokušala mu je uzeti mobitel, pa kada je to vidio, rekao je „Odakle ti pravo da diraš moj mobitel?“ i udario joj šamar. Rekla mu je da ima pravo obrisati svoje slike jer ju je ucjenjivao ako prekinu vezu da će ih objaviti. Njegovo ponašanje i u svatovima kod njezinog bratića je bilo takvo da joj je rekao, ako se ustane sa stolice, da će se napiti i napraviti rusvaj tako da je cijelo vrijeme morala sjediti. Od svega se osjećala jako loše, poniženo, jadno, bespomoćno i sve što je proživljavala ne želi nikome, a još i da te tvoj dečko siluje, kod nje izaziva veliki strah i boji se kad izađe iz zatvora na što je spreman jer ga se užasno boji. U odnosu na sam čin silovanja, cijelo vrijeme ga je odgurivala rukama ali nažalost nogama nije mogla jer je on ležao na njoj, te mu je govorila da prestane, da se makne, da ne želi, gurala ga, pri čemu se nogama nije mogla pomicati tako da ga je cijelo vrijeme odgurivala. Prije nego što je svoj spolni organ stavio, držao joj je ruke, čemu se ista otimala, a kada je isti penetrirao, svojim ramenima je došao na njena te ga nije mogla gurati. On joj je raširio noge i kao što je opisala skinuo joj gaćice s obje ruke, te ju prebacio više na krevet. Tom prilikom imala je na sebi haljinu, a ispod

nje je bio sportski grudnjak, a kada joj je raširio noge iste više nije mogla skupiti jer se on skinuo i legao na nju. Vezano za pruženi otpor navodi da se nije derala, ali da je onako glasnije pričala jer ju je bila sramota, a i bojala se ako bude vrištala da ju ne udari. Unazad zadnja 3 mjeseca konstantno je svaki dan dobivala šamare i rekla mu je da to više ne ide, da je prestane udarati i da će se maknuti od njega, ali se jednostavno bojala što će joj napraviti i davala mu je priliku da, ukoliko ju neće udarati, međutim nakon par dana opet ju je udario. Za nasilje je znala njegova majka i njegova šogorica Magdalena koja joj je rekla da si to ne smije dozvoliti da se mora oduprijeti vrati ti mu, a što nije mogla jer je bio puno jači. Isto tako se povjerila jednom prilikom njegovom prijatelju Štefanu Jenić koji mu je rekao Leone jel to istina, na što mu je okrivljeni rekao pa zaslužila je, jer ga isprovocira, da je bezobrazna i nepristojna. Na kraju navodi da ju je okrivljeni dva puta pokušao ostaviti u šumi i to jednom kad je bio mrak u Marincima, a jednom na ulazu u Nuštar kada joj je rekao da izlazi iz auta, a kada se rasplakala, rekao joj je da se šali. Uz to navodi da je automobilom non stop divljao po cesti driftao a jednom prilikom dok je driftao upali su u kanal, drugi puta su se skoro zabili na kružnom toku kada su se okrenuli. Prilikom izlaska s prijateljima u Madre konzumirao je alkohol i vozio ih je poslije, iako je bio pod utjecajem alkohola.

8. Saslušana kao svjedok Natali Hegeduš navela da Luciju Ljepović poznaje, ona joj je daljnja rođaka, a ujedno su i u kumskom odnosu i poznato joj je da je jednom prilikom izlaskom u grad u Vukovaru upoznala Leona Blaževića, kojeg do tada nije poznavala, iako je od ranije poznavala njegovog brata Marka. Ne zna točno datum od kada su isti stupili u vezu, ali s obzirom na događaj koji se dogodio u stanu Lucije Ljepović, zna da je po njenom kazivanju ista bila s njim tada u vezi oko 10 mjeseci. Kada su Leon Blažević i Lucija Ljepović prilikom izlaska u grad bili u njenom društvu primijetila je da se okrivljeni ponaša dosta posesivno i ljubomorno jer je uvijek branio oštećenoj da se udaljava negdje s njom, pa tako nije dozvoljavao da idu do toaleta. U razgovoru s oštećenom saznala je da ju je nakon tri mjeseca veze okrivljeni počeo fizički zlostavljati na način da bi je udarao zatvorenom šakom ili nogom, odnosno da bi je povlačio za ruku od čega je imala hematome i plavice po nogama i rukama. Sve navedeno se događalo kako joj je rekla oštećena što je željela s istim prekinuti, a što joj nije dozvoljavao te joj je nanosio ozljede i vrijeđao ju, govoreći joj da je kurva, drolja, kuja, a govorio joj je i da je debela, da ju takvu nitko ne želi. Oštećena se sve do događaja od 05. srpnja 2024. nije posebno žalila, iako je preko svog jednog prijatelja saznala da i on zna da okrivljeni fizički zlostavlja oštećenu. Sve navedeno nije shvatila doslovno u smislu da ju baš fizički tuče, ali kada ju je oštećena 05. srpnja 2024., negdje poslije 16,00 sati nazvala i pitala da li može doći do nje, u razgovoru s istom saznala je da je unazad sedam mjeseci okrivljeni vrijeđa, te fizički zlostavlja, pri čemu joj je pokazala na podlaktici lijeve ruke hematom dužine 7 cm. Razgovarajući s istom saznala je da ju je u više navrata tukao rukama, kako u predjelu tijela, tako i u predjelu lica, a gotovo da joj je svakodnevno znao udariti šamar. Rekla joj je i da je imala hematome i masnice po tijelu, što je skrivala noseći duge haljine i hlače, a jedino je njena mama Jasna vidjela veliki hematom na butini, za koji joj je rekla da ju je udarila kutija u skladištu na poslu. Kako se oštećena bojala okrivljenog, predložila je da istog prijavi policiji i tijekom podnošenja prijave, ista je ispričala što se dogodilo taj dan, tako da je tada saznala i da je okrivljeni izvršio spolni odnos nad njom bez njezinog pristanka, odnosno njezinom izričitom protivljenju. Zbog ljubomornog, a često i

vulgarnog ponašanja okrivljenog, udaljila se iz njihovog društva, i kada bi ponekad otišla na kavu sa oštećenom, uvijek bi nakon nekog vremena došao okrivljeni koji bi joj nešto uvijek došaptavao, zabranjivao kontakte s poznanicima muškog roda, tako da praktično joj se oštećena nije uspjela nikada niti požaliti, odnosno reći što se događa, tim više što sada može shvatiti da je kod iste postojao veliki strah od okrivljenog, jer bi zasigurno reagirala odmah na tako nešto da joj se povjerila. Saznala je od oštećene da ju je okrivljeni slikao dok je spavala i ucjenjivao ju da će te slike pokazivati svima ako ga bude prijavila policiji što je fizički nasilan prema njoj. Na raspravi dana 2. prosinca 2025. ista je dopunila svoj iskaz na način da je iskazala da je oštećena njezina daljnja rođakinja, i poznato joj je kada se ista upoznala sa okrivljenikom odnosno kada su ušli u vezu, oni su se svi međusobno družili. Primijetila je prigodom tih izlazaka da okrivljeni nju na određeni način kontrolira, npr. branio joj je da ide s njom u wc, napadao je istu da ga je prevarila. Vidjela je da ju je štipkao, a jednom prigodom prijatelj okrivljenog Štefan Jenić je njoj rekao da okrivljeni tuče oštećenu. Vidjela je također da isti ukoliko su mi imali dogovorene žensko večer on bi se unatoč tome tamo pojavio te je primijetila uglavnom psihičko maltretiranje od strane okrivljenog prema oštećenoj, te joj je znao govoriti: "stani tu kraj mene, ne gledaj tamo" i sl. Ona je oštećenu u svezi toga upozoravala no nije istoj rekla ono što joj je rekao Štefan Jenić jer je mislila da je on to možda izmislio. Kada ju je oštećena nazvala telefonom, a to je bilo u svezi toga da je ista mislila da je ona nekom rekla da je "glupa". Nakon toga oštećena je došla kod nje i počela je plakati. Tada je zadigla suknju i pokazala joj masnice po nogama, te je tu bila jedna velika masnica na butini a ista je rekla majci kada ju je pitala od čega joj je to da je pala kutija u skladištu na nogu, odnosno nije htjela reći da je to učinio okrivljeni. Nakon toga oštećena joj je rekla da joj mora još nešto reći, odnosno da ju je taj dan prije tel. poziva prema njoj, okrivljeni silovao, odnosno rekla je da sa istim ne želi seks a tada je on njoj rekao: "vidjet ćeš kako ne želiš", i izvršio spolni odnosi iako se ona tome odupirala. Osim toga rekla joj je da je okrivljeni i ošamario pred njegovom majkom u Bogdanovcima, što mu je majka spočitavala, a onda je i majku bacio na kauč. U svezi ovih događaja oštećena se povjeravala i njegovoj šogorici Magdaleni Rančki kojoj sada ne zna točno prezime. Nakon što joj se oštećena povjerila u svezi tog silovanja otišli su u bolnicu, a vidjela je tamo da oštećena ima veliki hematoma, svjež, oko 7cm na nadlaktici lijeve ruke, te je rekla da je to bilo kada ju je okrivljeni vukao iz automobila, kada je htjela izići i otići. Nakon što su bili u bolnici potom su otišli i u policiju prijaviti to. U bolnici su izvršili pregled i uzeli uzorak sa gaćica te je popila tabletu za dan poslije. Potom su otišli njezinoj kući, a prethodno su izvijestili majku da dolaze s policijom. Po njezinom mišljenju oštećena je zalučena i slijepa za okrivljenim, uvijek mu je popuštala i vraćala se nakon svih tih događaja. Sjetila se još jednog događaja kada je jednom prigodom kada su bili u društvu oštećena, ona, okrivljeni, Štefan Jenić i Petra Mandić u kafiću Madre, kada je jedan poznanik pozdravio oštećenu, okrivljeni je tada razbio čašu, pa je bio izbačen iz kafića, te potom je vozio autom oštećenu i naglo driftovao te je ista ispala iz automobila a on joj nije htio pomoći već je sjedio u autu. Osobno je čula da bi okrivljeni vrijeđao oštećenu govoreći joj da je kurva, drolja, debela i sl., a također je čula da je vrijeđao nju i oštećenu u nazočnosti njegovog brata da smo kao trokrilni ormar i slično odnosno to je prvo rekao njegov brat. U tih 10 mj veze je prema oštećenoj, psihičko maltretiranje od strane okrivljenog primijetila svaki treći četvrti put pri izlasku, tj oko 25 puta. Oštećena znala uzvratiti

okrivljenom na to njegovo ponašanje, te mu je znala reći "glupane, idiote, daj prestani" i sl.

9. Saslušana kao svjedok Ana Blažević je iskazala da je njen sin Leon Blažević bio u vezi sa oštećenom koju je upoznala negdje za Božić prošle godine, nakon čega je ista znala dolaziti kući kod njih, a ponekad čak i prespavati. Unazad samog događaja za koji je prijavljen njen sin oštećenoj je dolazila gotovo svakodnevno kod nje kući u Bogdanovce i pri tome nije primijetila nikakvih problema u njihovoj vezi, čak naprotiv ponašali su se skroz normalno i oštećena je njenog sina Leona znala zvati „moj mačak“. Dan kada je njen sin uhićen zna da je taj dan došao ranije kući s posla jer inače radi do 15,00 sati i s njim je došla oštećena koja joj je u neobaveznom razgovoru pokazala modricu na podlaktici lijeve ruke, te joj rekla: "Vidite što mi je Leon napravio". Isti joj je rekao da to nije bilo namjerno jer ju je samo povukao za ruku da ne izađe iz automobila, ali ne zna sada točno kada je to bilo. U svezi navedenog nisu ništa dalje razgovarali, osim što je oštećena rekla da je inače sklona modricama. Poznato joj je da se okrivljeni poslije odlaska s oštećenom vratio iz Vukovara kući te je išao na utakmicu. Ništa joj nije poznato da je bilo svađe, odnosno nasilja između njenog sina i oštećene, jer da je išta znala reagirala bi. Jedino joj je poznato da je u četvrtak, odnosno dan prije uhićenja okrivljenog, isti joj rekao da je prekinuo sa oštećenom i da joj ide vratiti laptop koji se nalazio kod njih kući. Isti se navedenu večer vratio kući u društvu s oštećenom i vidjela je da su isti bili dobro raspoloženi, tako da sina nije niti pitala ništa vezano za njihov prekid veze, jer bili su dobro raspoloženi i družili su se uobičajeno, time da je oštećena tu večer prespavala kod njih kući i ujutro ju je okrivljeni odveo kući kada je išao na posao. Za oštećenu koliko ju je uspjela upoznati može reći da je bila vezana za njenog sina Leona i čak je prilikom obiteljskog odlaska na pričest ista išla s njima, a inače i sama joj je rekla da je jako vezana za Leona i govorila je o njihovom vjenčanju, o prstenu kakav želi i slično. Primijetila je da je u vezi sina sa Lucijom Ljepović uvijek sve bilo po njenom, i to nije nikome smetalo, jer smatra da je njen sin po naravi jedna dobra osoba, koja je kada sada sagleda uvijek bio na usluzi oštećene, pa ju je svakodnevno vozio na posao i s posla i činio druge stvari, što god je trebalo. Na raspravi dana 2. prosinca 2025. ista je dopunila svoj iskaz na način da je iskazala da je njoj poznato da je njezin sin odnosno okrivljeni bio u vezi sa oštećenom a koju je upoznala pred Božić. Oštećena je počela dolaziti kod njih kući te se praktički udomaćila, a znala je i prespavati kod njih. Poznato joj je da je među njima bilo i svađa i prekida ali to sve začas prođe i zna da su bili u ljubavi i jedno i drugo. Kad bi spavala kod njih okrivljeni ju je znao odvesti na posao. Kada su išli na put u Njemačku oštećena je išla s njima i sve je bilo dobro. Naime kako se isti ponekad znaju i pomećati tako se i pomire. Zna da je oštećena često pričala o vjenčanju, na mobitelu joj je pokazivala i vjenčanicu, a okrivljenog je nazivala "moj mačak". Njoj nije poznato da bi među njima bilo, bilo kakvog nasilja. Poznato joj je, a prije prekida da je okrivljeni išao vratiti njen laptop i rekao je da su prekinuli. Jedino što joj je poznato a to joj je pokazala oštećena, je jedna modrica, a okrivljeni je rekao da ju je povukao kada je izlazio iz auta, a ona je sama rekla da je sklona tim modricama. Taj dan kada je pekla palačinke nije vidjela nikakvo nasilje među njima, a također okrivljeni nije bio nasilan niti prema njoj. Natali Hegeduš bila je stalno protiv okrivljenog. A ista je nagovorila oštećenu da prijavi njezinog sina.

10. Saslušana kao svjedok Petra Mandić je iskazala da Luciju Ljepović poznaje od djetinjstva i s istom je u dobrim prijateljskim odnosima, dok je Leona Blaževića upoznala prošle godine u prosincu 2023., za Božić, te istoga od ranije nije poznavala. Nije joj poznato od kada je točno oštećena stupila u vezu s okrivljenim, ali s istom praktički se nije ni viđala osim u dva navrata kada su izašle van u Vukovaru, kojom prilikom je s oštećenom bio i okrivljeni. Odmah prilikom prvog izlaska primijetila je da se oštećena promijenila u smislu ponašanja, a bilo joj je i čudno kada je tom prilikom morala reći okrivljenom da bi išla do toaleta s njom. Prilikom drugog izlaska u društvu je bio i Štefan Jenić, i tu večer nakon što se oštećena javila nekom svom poznaniku prilikom izlaska iz ugostiteljskog objekta okrivljeni je rukom snažno udario po znaku, na što mu je oštećena rekla da se smiri, a na što joj je samo rekao „To ćeš i ti dobiti“. Nakon što su krenuli osobnim automobilom koji je vozio okrivljeni, isti je počeo naglo kretati i automobil je proklizavao, na što mu je rekla da vozi normalno jer zna da je isti konzumirao alkohol i da je bio pod utjecajem istoga, ali isti je nastavio takovom vožnjom sve dok se automobilom nije zanio i okrenuo na cesti. Oštećena je tom prilikom izašla iz automobila i dok je izlazila okrivljeni je krenuo unazad uslijed čega je ista pala, ali ju nije ozlijedio, te se ista ustala i krenula na drugu stranu, na što je okrivljeni stao, izašao iz automobila i krenuo za njom. Nakon kraće neke verbalne prepirke, oštećena se vratila u automobil i dok je okrivljeni svjedokinju vozio kući, vozio je velikom brzinom, na što ga je upozorila da smanji brzinu, a isti je bio samo drzak i bezobrazan prema njoj, te je nije poslušao. Nakon toga, više nije izlazila ni viđala se s oštećenom, sve dok ista nije prekinula s okrivljenim. U razgovoru s njom tek tada je saznala što se sve događalo u emotivnoj vezi koju je imala s okrivljenim, a što je i primijetila prilikom ta dva izlaska da nešto nije u redu i tek potom shvatila da je okrivljeni prema njoj bio nasilan i da ga se bojala. Oštećena joj je pokazala fotografije s masnicama koje joj je nanio, kako je rekla okrivljeni, a ispričala joj je i da ju je silovao. S oštećenom nije ulazila u razgovor u detalje, jer je sve to pogađalo, a nakon što je okrivljeni izašao iz istražnog zatvora, poznato joj je da je u dva navrata dolazio na Trpinjsku cestu gdje su imali probe za nastup na Vinkovačkim jesenima, te je iz daljine promatrao oštećenu, koju je to jako uznemirilo. U periodu dok je oštećena bila u emotivnoj vezi s okrivljenim, ista joj se nije povjeravala, ali je primijetila da se dosta promijenila u ponašanju i da nije kao ranije održavala kontakte sa njom. Nakon izlaska iz veze s okrivljenim, oštećena nije ista osoba odnosno promijenila se u odnosu na ranije, jer djeluje uplašeno, hvataju je panični napadi bez nekog posebnog povoda, ne izlazi van, te je sve više zatvorena kao osoba, a i fizički je dosta smršavila. U dopuni iskaza na raspravi dana 28. siječnja 2026. ista je iskazala da joj se oštećena povjerila da ju je okrivljeni silovao, sutradan po izlasku iz bolnice.

11. Saslušana kao svjedok Jasna Ljepović je navela da joj je poznato da je njena kćerka Lucija Ljepović stupila u vezu s Leonom Blaževićem negdje početkom godine jer joj je to i rekla i u svezi samog njihovog odnosa nisu puno razgovarale osim što ju je povremeno znala pitati kakav je dečko prema njoj, je li dobar, jel joj se i dalje sviđa, a na što je odgovarala pozitivno, da je je prema istoj pažljiv i koliko se sjeća to je bilo nekih prva tri mjeseca od njenog saznanja da je ista u vezi s okrivljenim. Njena kćerka Lucija Ljepović nije joj se nikada posebno nešto žalila vezano za odnos s okrivljenim, međutim, primijetila je da je ista postala više zatvorena, jer kada bi ju nešto pitala govorila je da je pustim na miru, izbjegavala je razgovore, a u konačnici kada bi nešto

i htjela razgovarati s njom, promijenila bi raspoloženje i uvijek bi nekud žurila. Imala je neki osjećaj kao da bježi od nje, odnosno da nešto nije u redu, ali joj se kćerka nije htjela povjeriti što ju točno muči. Nije pomislila da ju muči nešto u svezi odnosa s okrivljenim jer joj ništa u svezi navedenoga nije govorila, a i s Lucijom se nije intenzivno družila s obzirom da su radile u različitim smjenama, a i navečer bi znala biti s okrivljenim ili je išla na folklor. Negdje u 6. mjesecu kada su išle u svatove primijetila je na bedru kod Lucije da ima masnicu promjera 5x10 cm, pa kada je pitala od čega je to, ista je samo rekla da se udarila na poslu o kutiju. Tom prilikom kući je kod njih bio i okrivljeni koji je na to rekao „Baš si smotana“. Inače, primijetila je da je kćerka Lucija imala i ranije manjih masnica na rukama i nije to povezivala s nikakvim nasiljem, a kada je pitala kćerku Luciju kako je zadobila te masnice, ista bi uvijek rekla da se udarila na poslu i da je dosadna. U dva navrata oštećena je išla na bolovanje, na što joj je prigovarala jer je mlada osoba i tek se zaposlila, a ona bi rekla da je sve nešto boli, ali nije rekla pravi razlog što je bilo, samo zna da je u jednoj prilici i plakala kada ju je pitala zašto je sada opet uzela bolovanje. O razlozima bolovanja saznala je tek poslije kada joj je rekla da je imala bolove jer ju je okrivljeni znao udarati. Vezano za događaj 5. srpnja 2024., toga dana došla je navečer kući s posla i malo pospremila sobu od Lucije, te je malo popravila deku i naredila krevet s obzirom da je bilo sve nešto razbacano. Nije znala da je njena kćerka Lucija otišla na policiju, niti što se dogodilo toga popodneva sve dok je oko 20,30 sati nije nazvala Natali Hegeduš, koja joj je rekla da je s Lucijom na policiji i da će biti sve dobro, da su na policiji zbog Leona što je tukao Luciju. Tek povratkom Lucije s policijom kući koja je došla izuzeti stvari i napraviti očevid, saznala je da je tog popodneva Leon Blažević silovao njenu kćerku i onda je povezala zašto je njezin krevet u sobi bio onako „razbacan“. Nije imala saznanja o događajima koji su prethodili silovanju, ali nakon toga može reći da je Lucija u nekom strahu, boji se, ne želi spavati u svojoj sobi iako su promijenili i krevet. Naime, Lucija i kada ode u svoju sobu kaže joj da se nešto ne osjeća dobro, da je guši, radi čega sa istom spava u dnevnom boravku. Nakon navedenog događaja Lucija se promijenila na način da je postala povučena, šutljiva, znala bi plakati, nije sklona razgovaranju kako je prije bila imala odnos sa njom, a stanje joj se u zadnje vrijeme poboljšava s obzirom da se ponovo uključila u folklor, te ide redovito u crkvu, a što je na neki način ispunjava i polako vraća na ponašanje kakvo je nekada imala. Zbog svega navedenog što se dogodilo, jako ju je strah za kćerku Luciju jer žive same, i kad negdje ode redovito joj šalje poruke i provjerava kako je, odnosno sve navedeno i nju je jako pogodilo. Na raspravi dana 28. siječnja 2026. ista je dopunila svoj iskaz u kome je navela da smatra da joj se oštećena nije povjeravala u svezi događaja sa okrivljenim zbog straha te da kada je saznala da ju je okrivljeni udario da joj je oštećena rekla da ju je udarao šakama i nogama pa čak i pljuvao a kćerka joj se povjerila odmah nakon dolaska iz policije.

12. Saslušan kao svjedok Stefan Jenić iskazao je da unazad godinu i pol dana u jednom od izlazaka sa Natali Hegeduš upoznao je njezinu prijateljicu Luciju Ljepović, a preko nje je upoznao i Leona Blaževića s kojima se družio prilikom izlazaka u grad. Poznato mu je da su Leon Blažević i Lucija Ljepović unazad godinu dana stupili u vezu, i praktično nastavili su i dalje zajedno izlaziti sve do negdje travnja 2024. godine kada se cijelo društvo razišlo. Dok su se zajedno družili primijetio je da je Leon Blažević svakodnevno bio sa Lucijom Ljepović te mu je ista bila centar pažnje, što mu je i rekao

da je to previše jer s istom ne živi i tek je stupio u vezu, dok je Lucija Ljepović također bila zaokupljena sa Leonom Blaževićem, pričajući da gleda vjenčаницe, odnosno da bi se mogla udati. U toj vezi primijetio je da je postojala neka vrsta obostrane ljubomore, gdje su jedno drugom prigovarali ako netko uspostavi kontakt s nekim drugim osobama. Sve to dovodilo je i do nekih njihovih međusobnih svađa, ali su se uvijek poslije pomirili. Poznato mu je da je na tijelu, tj. nogama, rukama, Lucija Ljepović imala plavice, ali o istom nije posebno govorila kako su nastale, osim što bi znala reći da se udarila tako da navedenom nije pridavao posebnu pažnju. Nakon što su prestali izlaziti nije mu poznato što se događalo u vezi Leona Blaževića i Lucije Ljepović, osim što je tjedan dana prije uhićenja Leona Blaževića, dok je bio na bazenu u Vukovaru u društvu s Leonom Blaževićem, doživio neugodnosti u smislu da mu je Lucija Ljepović dolazila sa više osoba s kojima je bila na kupanju i to Natali Hegeduš, njezinom majkom, tatom i mužem, optužujući ga da je govorio za nju ružno, u smislu da je debela, ružna bez šminke. S istima nije želio ulaziti u konflikt, ali je rekao Leonu Blaževiću: „Što radiš s njom, vidiš da nije normalna“. Nakon što je popio piće sa Leonom Blaževićem on se pridružio Luciji Ljepović i njenom društvu. Sljedeći tjedan u srijedu razgovarao je sa Leonom Blaževićem u svezi naprijed navedenog, te mu je on rekao da mu je Lucija Ljepović rekla da bira između nje i njega, a ni danas ne zna što je razlog njenog takvog odnosa prema njemu. Poslije uhićenja Leona Blaževića, odnosno njegovog izlaska iz istražnog zatvora, saznao je sve što se događalo, odnosno za što ga se tereti, a što nije znao jer nije znao što se događa u četiri zida između njih dvoje, tako da o navedenom ne može ništa reći. S obzirom na zaljubljenost koja je bila vidljiva kod Leona Blaževića u Luciju Ljepović nije pomislio niti primijetio da je Leon Blažević bio nasilan prema Luciji Ljepović, odnosno da bi joj tako nešto činio dok su se svi zajedno družili do travnja 2024. godine. Točno je da je prilikom izlaska sa Petrom Mandić, Leon Blažević navedene večeri konzumirao alkohol i da je prilikom vožnje automobilom isti upravljao brže, odnosno da su naglo kretali i proklizavali, na što je reagirala Lucija Ljepović a koja je u jednom trenutku prilikom proklizavanja automobila otvorila vrata i ispala iz istog, ali se tom prilikom nije ozlijedila. Zna da je Leon Blažević govorio da to ne radi, ali ga nije poslušala, a poslije se vratila u automobil, nakon čega su Petru Mandić odvezli kući jer se ista također nije htjela više družiti budući se uplašila, kao i Lucija Ljepović. U svojoj dopuni iskaza na raspravi 28. siječnja 2026. isti je iskazao da nije nikada primijetio da bi okrivljeni bio nasilan prema oštećenoj, te da su se okrivljeni i oštećena stalno svađali te je bilo ljubomore s obje strane. Njegov odnos prema svjedokinji Nataliji Hegeduš bio je loš jer je smatrao da ona okrivljenog odvlači od oštećene.

13. Saslušana kao svjedok Magdalena Rančki iskazala je da ima saznanja u odnosu između okrivljenog i oštećene te da nije bilo problema iako su se znali prepucavati oko određenih stvari a činilo joj se da je oštećena bila i dosta ljubomorna. Koliko je njoj poznato okrivljeni je bio dobar prema oštećenoj te nije ništa loše učinio.

14. Saslušana kao svjedok Slađana Đapić iskazala je da poznaje oštećenu i okrivljenog i smatra da se radilo o normalnoj vezi no da je oštećena bila ljubomorna. Okrivljeni nije nikada pokazivao nikakve znake agresije nakon svega toga ostala je u dobrim odnosima s okrivljenim.

15. Saslušan kao svjedok Marin Blažević iskazao je da njegov sin odnosno okrivljeni i oštećena imaju urednu vezu te je oštećena pričala i o vjenčanju, na tijelu oštećene vidio je jednu ozljedu na ruci iznad lakta a okrivljeni mu je rekao da je to zato jer je htjela izići iz auta u vožnji pa ju je on uhvatio a to je bilo nešto prije predmetnih događaja. Njihove međusobne svađe ličile su mu na dječje, smatra da je oštećena prijavila njegovog sina po nagovoru Natali Hegeduš koja nije bila dobra s okrivljenim a misli da je tu bilo i ljubomore, nikada nije primijetio neki strah oštećene od okrivljenog. Što se tiče događaja od 5. srpnja 2024. okrivljeni je odvezao oštećenu kući te je otišao na utakmicu i kada se vratio došla je policija. Vidio je i ozljedu na nozi oštećene a ista je rekla da se udarila no ne zna gdje.

16. Saslušan kao svjedok Danijel Pastor iskazao je da je ujak okrivljenog te je okrivljenom dao ključeve da bude u njegovoj kući u Marincima s oštećenom, ista mu se nije nikada žalila na okrivljenog o kome je sve najbolje govorila. Zna da je okrivljeni oštećenu vozio kući kad bi išao na posao te ju je poslije i vraćao i njemu se činilo da već žive zajedno u braku. Vidio je ozljede na ruci oštećene a nikad mu nije rekao da bi okrivljeni nju tukao, prijetio ili govorio ružne riječi. Također nije vidio niti čuo od oštećene da bi imala bilo kakav strah od okrivljenog.

17. Iz nalaza i mišljenja sudsko-medicinskog vještačenja proizlazi da je žrtva Lucija Ljepović 5. srpnja 2024. zadobila nagnječenje lijeve nadlaktice i nagnječenje obje natkoljenične regije. Nagnječenje lijeve nadlaktice predstavlja tjelesnu ozljedu (laka) nastala najmanje jednim umjereno snažnim udarcem nekim tupotvrđim mehaničkim sredstvom koji može biti zatvorena i otvorena šaka, noga obučena u cipelu. Ozljeda je također mogla nastati snažnim stiskanjem prstima šake neke druge osobe, kao i udarcem oštećenom regijom u neko fiksirano tupotvrdo mehaničko sredstvo. Nagnječenje obje natkoljenične regije su opisani i na slici izgledaju kao krvni podljevi starijeg datuma, a skupno i pojedinačno predstavljaju tjelesnu ozljedu (laka). Mogle su nastati s više udaraca umjereno jakog intenziteta nekim tupotvrđim mehaničkim sredstvom koji može biti otvorena i zatvorena šaka, stiskanje prstima šake neke druge osobe, ali i udarcima oštećenim regijama u neka fiksirana tupotvrda mehanička sredstva. Ove ozljede se ne mogu povezati s predmetnim događajem. Nagnječenje lijeve nadlaktice je ozljeda nastala na način da su oštećena i osumnjičena osoba mogle biti postavljene sučelice kao i kada je lijeva bočna strana oštećene bila okrenuta prednjoj površini osumnjičenog, kao i da je stražnja površina oštećene bila okrenuta prednjoj površini osumnjičenog. Nagnječenja obje natkoljenične regije su mogla nastati kada su oštećena i osumnjičeni stajali sučelice kao i stražnjom površinom tijela oštećene prema prednjoj površini osumnjičenog. Ove ozljede su mogle nastati kada je lijeva i desna strana oštećene bila okrenuta prednjoj površini osumnjičenog. Ozljede su mogle nastati i udarcima oštećenim regijama u neko fiksirano tupotvrdo mehaničko sredstvo. U dopuni nalaza i mišljenja na raspravi vještak je iskazao da je procjena starosti krvnog podlijeva u pravilu vrlo teška te je teško i procjenjivati veličinu i oblik krvnog podlijeva s preslika fotografija. Nagnječenje potkoljenica praćeno krvnim podlijevima nije uobičajeno na radnom mjestu.

18. Iz medicinske dokumentacije za oštećenu žrtvu Luciju Ljepović vidljivo je da je prema crvenoj prijavi Nacionalne memorijalne bolnice dr. Juraj Njavro u Vukovaru od

5. srpnja 2024. Lucija Ljepović došla u pratnji rođake Natali Hegeduš navodeći da ju je muška poznata osoba prije 2 dana u automobilu fizički napala pritom ju je snažno držao rukom protiv njene volje za lijevu nadlakticu te joj zadao udarce rukama po natkoljenicama, a iz crvene prijave Nacionalne memorijalne bolnice dr. Juraj Njavro u Vukovaru od 6. srpnja 2024. Lucija Ljepović dovedena je na ginekološki pregled i uzimanje uzoraka u pratnji policijske službenice radi prijavljenog silovanja od strane poznate osobe, a koji događaj se zbio 5. srpnja 2024. oko 16,00 sati u stanu pacijentice kada je došlo do neželjenog potpunog vaginalnog snošaja bez zaštite. Nadalje, iz medicinske dokumentacije – povijesti bolesti za Luciju Ljepović od 5. srpnja 2024. vidljivo je da je pregledana u Hitnoj kirurškoj ambulanti gdje je utvrđen na desnoj nadlaktici hematom promjera oko 7 cm, a na obje natkoljenice nekoliko hematoma starijeg datuma, a na na Odjelu za psihijatriju proveden je razgovor sa Lucijom Ljepović, a s tim u svezi sačinjen i nalaz iz kojeg proizlazi da je ista bez psihotične produkcije i bez agresivnih ideja i poriva. Na Odjelu za ginekologiju i opstetriciju obavljen je pregled Lucije Ljepović 6. srpnja 2024. kojom prilikom je sačinjen ginekološki nalaz iz kojeg proizlazi da nema vidljivih ozljeda vanjskih spolnih organa odnosno da su laboratorijski nalazi uredni.

19. Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatrijske struke na ime okrivljenog Leona Blaževića proizlazi da kod istog ne postoje elementi koji bi upućivali na prisutnost težih psihičkih poremećaja koji bi okrivljeniku remetili orijentaciju u prostoru, vremenu prema sebi i drugim osobama, dovodili ga u stanje afektivne nestabilnosti, značajno mu smanjivali kognitivno mnestičke sposobnosti, onemogućavali ga u primjerenom doživljavanju zbivanja u okruženju, remetili komunikaciju s drugim osobama i razumijevanju njihovih postupaka, ili ga bitno omeli u iskazivanju svoje volje i onemogućili u kontroli svojih postupaka u inkriminirano vrijeme. U inkriminirano vrijeme nisu bile prisutne okolnosti zbog kojih bi okrivljenikove sposobnosti shvaćanja svojih postupaka i upravljanja s njima bile smanjene odnosno okrivljeni u vrijeme inkriminacija bio ubrojav.

20. Iz nalaza i mišljenja vještaka psihijatrijske struke na ime oštećene proizlazi da je oštećena zlostavljajući ponašanje okrivljenog prema njoj doživljavala kao kumulirana stresna iskustva no kazneno djelo silovanja predstavlja jasno psiho traumatsko iskustvo nakon kojeg je kod oštećene došlo do razvoja psihičkih smetnji zbog kojih je pregledavana i liječena kod psihijatra dva mjeseca nakon kritičnog događaja. Postavljena je dijagnoza reakcije na teški stres, opisani su simptomi anksioznosti, sniženo raspoloženje, umor i iscrpljenost te osjećaj dizabiliteta. Nakon kritičnog događaja kod oštećene je došlo i do razvoja smetnji na području spolnosti. Kod oštećene se ne registrira psihopatologija u smislu nekog težeg duševnog poremećaja, ometenosti u intelektualnom razvoju ili neke druge teže duševne smetnje, kod nje se aktualno mogu registrirati neki elementi PTSP-a kao izraz proživljenog psiho-traumatskog iskustva silovanjem, a njezine afektivne reakcije i emocionalna patnja upućuju na stvarno proživljeno psiho-traumatsko iskustvo. Kod oštećene se ne nalazi duševni poremećaj koji bi mogao imati utjecaj na njezinu sposobnost vjerodostojnog iskazivanja. Kod oštećene se također ne nalazi sklonost konfabulaciji. Njezino iskazivanje je konzistentno i prožeto brojnim detaljima u raznim situacijama iskazivanja.

21. Iz psihologijskog nalaza i mišljenja na ime oštećene proizlazi da je ista kognitivno dovoljno kompetentna za valjano opisivanje predmetnih događaja bez registrirane sklonosti konfabulaciji i sugestibilnosti. Kod oštećene se registriraju simptomi PTSP-a povezani s predmetnim inkriminacijama i okrivljenim te ista trpi psihološke smetnje karakteristične za žrtve traume. Opterećena je neugodnim sjećanjima na proživljeno, svjesno izbjegava podsjetnike a događaje kao i osjećaje koji su ih pratili potiskuje i želi ih zaboraviti. Predmetne inkriminacije u skladu s većinom kriterija opisala je kao stvarno doživljene a ne izmišljene događaje. Proživljeno je opisala logično, djelomično strukturirano sa specifičnim detaljima mjesta, vremena, osoba i objekata događaja u realno vremensko prostornom kontekstu te jasnim opisima vlastitih misli i osjećaja koje su karakteristične za žrtvu partnerskih odnosa (vjerovanje da će prestati, nemoć, strah, poniženje, sram i šutnja). Reakcija na teški stres i poremećaj prilagodbe kao i fizička i psihička slabost koja je bila manifestirana tijekom vještačenja sukladna je sadržaju onoga o čemu je govorila što je također prilog pouzdanosti izjave, odnosno prilog ocjeni autentičnog a ne izmišljenog događaja. Ista je sposobna vjerodostojno iskazivati o predmetnim događajima i kod oštećene nije registrirana eventualna sklonost konfabulaciji.

22. Iz zapisnika o očevidu Policijske postaje Vukovar razvidno je da je radnja očevida izvršena 5./6. srpnja 2024. u stanu u Vukovaru, Ivana Gundulića 7/21 u vlasništvu Jasne Ljepović. Stan je ukupnih dimenzija 58m² sa tri sobe, kupanom i kuhinjom, te hodnikom. Na udaljenosti od ulaznih vrata u stan desno nalaze se jednokrilna drvena vrata koja su zatečena zatvorena i otključana, a ulaskom kroz ista dolazi se u prostoriju spavaće sobe gdje se nalazi bračni krevet naslonjen na desni zid na čijem gornjem dijelu se nalazi četiri jastuka, te pokrivač svijetlo-smeđe boje sa cvjetnim uzorcima dimenzije 240x220 cm koji je izuzet. Navedenim zapisnikom o očevidu izvršene su kriminalističko-tehničke radnje na žrtvi Luciji Ljepović i osumnjičeniku Leonu Blaževiću izuzimanja mogućih bioloških tragova, u svezi kojih nije naložena dokazna radnja vještačenja bioloških tragova – DNA analizom da bi se utvrdilo da li se u vaginalnom brisu izuzetom od oštećene nalaze biološki tragovi okrivljenika Leona Blaževića kao činjenično i dokazno nepotrebnog, jer je okrivljenik u svojoj obrani iskazao da je imao kritičnog dana seksualni odnos sa oštećenom. Nadalje, iz gore navedenog zapisnika o očevidu proizlazi da je prilikom očevida na tijelu žrtve Lucije Ljepović vidljiv hematom na lijevoj strani nadlaktice na donjoj strani sa vanjske strane nadlaktice 14x9, a hematom je promjera oko 1 cm, na lijevoj natkoljenici sa bočne strane vidljivo je više hematoma promjera od 1 do 1.5 cm, a na desnoj natkoljenici s vanjske strane vidljiv je hematom promjera 2cm, a navedeni hematomi su fotografirani.

23. Iz fotodokumentacije očevida proizlazi da je prilikom obavljenoga očevida na žrtvi Luciji Ljepović i osumnjičenom Leonu Blažević kao i u stanu obitelji Ljepović istima fotografirane slike koju su pobliže opisane u očevidu na kojima su vidljive slike hematoma na tijelu Lucije Ljepović te slike stana, opći izgled spavaće sobe i pokrivača, te bliži izgled Leona Blaževića.

24. Na osnovu ovako provedenog dokaznog postupka nesporno je utvrđeno da je okrivljeni Leon Blažević i sa oštećenom Lucijom Ljepović u intimnoj vezi nekih 10-tak

mjeseci, odnosno da su bliske osobe, a sporno je da li je kritične zgode 5. srpnja 2024. isti porabom sile bez pristanka izvršio spolni odnos sa oštećenom, kao i da bi u razdoblju od početka siječnja 2024 do 5. srpnja 2024. učestalo kršio propise o zaštiti od nasilja u obitelji i time kod bliske osobe izazvao strah za njezinu sigurnost i doveo ju u ponižavajući položaj, odnosno u naprijed navedenom razdoblju, drugog tjelesno ozlijedio, a djelo je počinjeno prema bliskoj osobi.

25. Obranu okrivljenika koji negira navode optužnog akta da bi počinio tri terećena kaznena djela sud smatra neistinitom i usmjerenom na izbjegavanje kazneno pravne odgovornosti, budući je ista suprotna dokazima kojima je su poklonio vjeru, i koje smatra logičnim i uvjerljivim i međusobno u bitnome podudarnim. Obrana okrivljenika da kritične zgode 5. srpnja 2024., nije sa oštećenom Lucijom Ljepović imao nasilan seksualni odnos već da je ista na to dobrovoljno pristala nije uvjerljiva pa tako niti životno logična u kontekstu provedenih dokaza izvedenih tijekom postupka. Također negiranje počinjenja kaznenog djela nasilja u obitelji od strane okrivljenog nije logično niti uvjerljivo iz istih razloga kako je to naprijed navedeno, odnosno sud nije mogao prihvatiti kao istinitu obranu okrivljenika da je on nešto činio prema istoj, a što bi bilo u kontekstu terećenog kaznenog djela nesvjesno. Jedino što je sud prihvatio kao istinito vezano za obranu okrivljenika je činjenica da je okrivljeni priznao u svojoj obrani da je nanio oštećenoj modricu na lijevoj ruci, dok nije prihvatio kao istinit dio obrane da je oštećena zadobivala ozljede po nogama od pada kutija na poslu, činjenicu da bi se naslonila na stol i slično.

26. Nasuprot obrani okrivljenika sud je u cijelosti poklonio vjeru iskazu oštećene Lucije Ljepović, koja je jasno, logično i uvjerljivo opisala inkriminirane događaje, kao i ostale činjenice, koje jasno i nedvojbeno ukazuju na okolnosti koje su prethodile kao i koje su se dešavale poslije inkriminiranih događaja. Njezin iskaz potpuno je životan, opisuje realne životne događaje i činjenice koje su se dešavale u odnosu nje i okrivljenog, u razdoblju dok su bili u vezi, tih 10-tak mjeseci. Oštećena je upravo nakon inkriminiranog događaja silovanja od 5. srpnja 2024., dan nakon toga, policiji prijavila terećeno kazneno djelo, a uz to kazneno djelo ujedno je opisala i ostala terećena kaznena djela te njezin iskaz predstavlja jedinstvenu i zaokruženu cjelinu vezano za njezin odnos sa okrivljenim. Da je okrivljeni kako navodi u svojoj obrani sa istom imao pomirbeni seks i da se to dešavalo gotovo svakodnevno te da ju je on ako je to bilo silovanje onda silovao desetine puta, nije uvjerljivo, jer je oštećena upravo nakon ovog događaja koji je opisala a koji je doživjela kao silovanje prijavila okrivljenog policiji, odnosno da je ranije bilo silovanja od strane okrivljenog ista bi to vjerojatno i ranije prijavila, jer je očito ovaj događaj ostavio snažnu traumu na istu koja se u svezi toga odmah i povjerila svjedokinji Natali Hegeduš, a potom i svjedokinji Petri Mandić. Da je bilo drugačije, oštećena bi se vjerojatno i ranije povjeravala istima.

27. Da je iskaz oštećene istinit, logičan i uvjerljiv u cijelosti potvrđuje i iskaz svjedokinje Natali Hegeduš, koja nije imala razloga niti motiva iskazivati nešto protiv okrivljenog, a da bi to bila neistina, jer sud tijekom postupka nije utvrdio nikakav specifičan motiv iste da bi ista lažno teretila okrivljenog. Nasuprot tome ista je logično, jasno i životno opisala svoja saznanja o odnosu oštećene i okrivljenog, te je okrivljenog opisala kao ljubomornu i posesivnu osobu, a u razgovoru sa oštećenom saznala je i

za fizičko zlostavljanje oštećene od strane okrivljenog vrijeđanja koja je ispoljavao prema istoj, te je sve kulminiralo događajem od 5. srpnja 2024., kada se oštećena otvorila prema njoj te joj je osim za silovanje govorila i o drugim modalitetima zlostavljanja i ozljeđivanja koje je oštećenoj nanio okrivljeni. Osim činjenice da joj je o inkriminacijama okrivljenog iskazivala sama oštećena, ova svjedokinja se i osobno uvjerila da bi okrivljeni vrijeđao oštećenu, govoreći da je kurva, drolja, debela i slično, da je branio oštećenoj da se udaljava negdje od njega u izlasku pa i kada ide do toaleta, da joj je zabranjivao kontakte sa muškim osobama, da bi se okrivljeni pojavljivao na ženskim večerima iako tamo nije bio pozvan, odnosno ista je osobno primijetila psihičko maltretiranje od strane okrivljenog prema oštećenoj. Ovo nije bio jedinstven slučaj nego je ona to primijetila u tih 10 mjeseci veze okrivljenog i oštećene da se to učestalo dešavalo i to najmanje oko 25 puta.

28. Nadalje iskaz svjedokinje Petre Mandić potvrđuje iskaz oštećene o ponašanju okrivljenika prema istoj, budući je oštećena morala okrivljenom reći da bi išla na toalet s njom, da je okrivljeni udario rukom po prometnom znaku kad se oštećena javila svom nekom poznaniku, te kada joj je okrivljeni rekao da će ona ako dobiti. Također ista je bila nazočna kada je okrivljeni vozio automobil te kada je oštećena pala i kada je potom brzo vozeći automobil bio bezobrazan prema istoj, tako da se prestala družiti sa njima. Ista je osobno vidjela i fotografije sa masnicama koje je nanio okrivljeni oštećenoj a također joj se oštećena povjerila da ju je okrivljeni silovao, te je i dok je oštećena bila u emotivnoj vezi sa okrivljenim primijetila promjene u njezinom ponašanju, da djeluje uplašeno da je hvataju panični napadi bez nekog posebnog povoda i da se zatvorila u sebe i slično. Činjenicu da ju je okrivljeni silovao oštećena joj je povjerila po izlasku iz bolnice.

29. Na indikativan način i iskaz svjedokinje Jasne Ljepović ukazuje na odnos okrivljenog i oštećene, te je ista primijetila promjenu ponašanja svoje kćerke, da je izbjegavala razgovore. Također ista je primijetila masnice na bedru oštećene, kada joj je ista rekla da se udarila na poslu, a i ranije je primjećivala masnice na rukama oštećene. Zna da je oštećena u tom razdoblju često išla na bolovanje, a i plakala je kada ju je pitala zašto je uzela bolovanje. Ista je kritične zgode 5. srpnja 2024. vidjela u sobi oštećene da je sve razbacano, a po povratku oštećene sa policije saznala je za predmetno silovanje te je to povezala sa činjenicom da je krevet bio razbacan. Nakon tog događaja oštećena je u nekakvom strahu, ne želi spavati u svojoj sobi, iako su promijenili krevet, a nakon navedenog događaja ista je postala povučena, šutljiva, znala bi plakati i slično. Smatra da joj se oštećena nije povjeravala zbog straha.

30. Što se tiče iskaza svjedoka Stjepana Jenića, primijetio je u toj vezi neku vrstu obostrane ljubomore, njihovu međusobnu svađu i pomirbe, a također je primijetio modrice na rukama oštećene, no nije znao na koji način su iste nastale. Što se tiče predmetnih inkriminacija o tome nema osobnih saznanja, no njegov iskaz potvrđuje iskaz svjedokinje Petre Mandić da je oštećena prigodom vožnje automobilom, kada je okrivljeni vozio, ispala iz automobila, te da se Petra Mandić uplašila i da su je odvezli kući.

31. Iskazi svjedoka Magdalene Rančki i Slađane Đapić, sud nije mogao cijeniti u kontekstu terećenih kaznenih djela jer iste nemaju posebnih saznanja o predmetnih događajima i inkriminacijom.

32. U konačnici, niti iskazi marina Blaževića oca okrivljenog i Danijela Pastora ujaka okrivljenog, koji nemaju osobnih saznanja o predmetnih događajima, nisu po mišljenju suda protivni ostalim dokazima kojima je sud poklonio vjeru, budući je svjedok Marin Blažević vidio jednu ozljedu na ruci oštećene, a okrivljeni mu je rekao da je to zato što je htjela izići iz auta u vožnji pa ju je zato uhvatio, a isti smatra da je njegovog sina oštećena prijavila po nagovoru svjedokinje Natali Hegeduš, te u tom dijelu vijeće ne prihvaća ovaj iskaz kao istinit. Također i svjedok Danijel Pastor vidio je ozljede na ruci oštećene, no nema nikakvih osobnih saznanja o njihovim nesuglasticama, o terećenim kaznenim djelima i dr.

33. Osim iskaza ovih svjedoka, iskaz oštećene potvrđuje u cijelosti i nalaz i mišljenje vještaka psihijatrijske struke i psihologijske struke, iz kojih nedvojbeno proizlazi, a kojima je sud poklonio vjeru jer su dani po pravilima struke od nepristranih osoba, da je kod oštećene utvrđeno jasno psiho traumatsko iskustvo te da je ista zbog toga pregledavana i liječena kod psihijatra nakon kritičnog događaja, a njezine afektivne reakcije i emocionalna patnja upućuju na stvarno proživljene događaje odnosno psiho traumatsko iskustvo, te kod iste nema duševnog poremećaja koji bi utjecali na njezinu sposobnost vjerodostojnog iskazivanja niti se kod iste nalaze elementi sklonosti konfabulaciji. Njezino iskazivanje je konzistentno prožeto brojnim detaljima u raznim situacijama iskazivanja. Oštećena je opterećena neugodnim sjećanjima na proživljeno, svjesno izbjegava proživljeno a događaje i osjećaje koji su je pratili, potiskuje i želi ih zaboraviti. Njezini opisi i detalji su takvi da se radi o stvarno doživljenim a ne izmišljenim događajima, u realno vremensko prostornom kontekstu sa jasnim opisima vlastitih misli i osjećaja, koji su karakteristični za žrtvu partnerskih odnosa.

34. Vezano za terećena kaznena djela iz točke 1) i 3) izreke presude, osim naprijed navedenih dokaza, počinjenje predmetnog kaznenog djela proizlazi i iz provedenog sudsko medicinskog vještačenja iz kojeg proizlazi da je oštećena 5. srpnja 2024. zadobila nagnječenje lijeve nadlaktice i nagnječenje obje natkoljenične regije, a ove ozljede mogle su nastati osim udarcem tupo tvrdim mehaničkim sredstvom i snažnim stiskanjem prstima šake neke druge osobe. Također nagnječenje obje natkoljenične regije izgledaju kao krvni podljevi i starijeg datuma i predstavljaju tjelesnu ozljedu i ne mogu se povezati s predmetnim događajem od 5. srpnja 2024. Što se tiče nagnječenja potkoljenica koje praćeno krvnim podljevima nije uobičajeno da bi ovakve ozljede mogle nastati na radnom mjestu. Također iz medicinske dokumentacije na ime oštećene vidljivo je da je ista 5. srpnja 2024. pregledana u Hitnoj kirurškoj ambulanti gdje je utvrđen na desnoj nadlaktici hematom promjena 7 cm, a na obje nadkoljenice nekoliko hematoma starijeg datuma, a što ukazuje da je iskaz oštećene istinit u pogledu mehanizma i nastanka ozljeda, budući je sukladan predmetnom medicinskom vještačenju.

35. Na temelju svega iznesenog vijeće je našlo dokazanim da je okrivljeni Leon Blažević počinio terećena kaznena djela, te da nema okolnosti koje isključuju njegovu

krivnju, odnosno protupravnost djela, budući je provedenim psihijatrijskim vještačenjem utvrđeno da kod okrivljenog nema težih psihičkih poremećaja koji bi ga omeli u iskazivanju volje i onemogućili u kontroli svojih postupaka u inkriminirano vrijeme, odnosno isti je u vrijeme počinjenja predmetnih kaznenih djela bio ubrojav.

36. Što se tiče subjektivnog odnosa okrivljenog Leona Blaževića prema učinjenim kaznenim djelima, odnosno oblika krivnje s kojim je on postupao inkriminiranih zgoda potrebno je navesti kako je isti bio sposoban shvatiti značenje svojih djela kao i upravljati svojim postupcima i bio je svjestan protupravnosti svog ponašanja te je htio izvršenje djela opisanih u izreci presude. Isti je bio svjestan činjenice da oštećena kritične zgode ne želi imati spolni odnos s njim što mu je što mu je jasno dala do znanja, kako verbalno tako i konkludentno. Način na koji je postupio okrivljeni i ponašanje koje je iskazao da želi kao svoje te način na koji je postupio smatra se u konkretnom slučaju izravna namjera počinjenja terećenog kaznenog djela iz točke 1 izreke presude, i bio je svjestan da se u konkretnom slučaju radi o bliskoj osobi, jer je sa istom bio u vezi unazad 10 mjeseci.

37. U konkretnom slučaju radi se o punoljetnoj osobi koja ima iskustva u spolnim odnosima, pa tako i sa oštećenom. Ne postoje okolnosti iz kojih bi proizlazio da okrivljeni nije razumio realitet odnosno situaciju da oštećena ne želi spolni odnosi i koji odbija, ne samo verbalno već i fizički pružajući otpor, a upravno on koristi silu, kako bi izvršio spolni odnos sa oštećenom, svjestan da na to nema pristanak, zbog čega i koristi silu. Pri tome je postupio na štetu bliske osobe, te je očito bio svjestan obilježja navedenog kaznenog djela i htio ostvarenje djela.

38. Što se tiče kaznenog djela iz točke 2 izreke presude, okrivljeni je također bio svjestan djela i htio je počinjenje koje je obilježeno psihičkim i kontrolirajućim ponašanjem, a kulminiralo tjelesnim nasiljem, jer je grubo i učestalo oštećenoj odnosno bliskoj osobi govorio u izreci presude navedene inkriminacije koje su podobne da izazovu strah i dovedu u ponižavajući položaj oštećenu, a također istu je i udarao u predjelu lica i tijela, stiskao, što je kod iste izazvalo strah i istu dovelo u ponižavajući položaj, a okrivljeni je svojim ponašanjem upravo i htio počinjenje na način kako je to opisano, dakle, bio je svjestan svih okolnosti predmetnog kaznenog djela.

39. Također okrivljeni je htio i počinjenje kaznenog djela iz točke 3 izreke presude jer je bio svjestan da udaranjem i stiskanjem po tijelu oštećene može kod iste izazvati tjelesnu ozljedu oštećene, a što je i učinio.

40. Slijedom svega naprijed navedenog u ponašanju okrivljenika su utvrđeni svi subjektivni i objektivni elementi kaznenih djela opisanih u izreci presude.

41. Odlučujući o vrsti i visini kazne vijeće je sukladno odredbi članka 47. KZ/11., uzelo u obzir sve olakotne te otegotne okolnosti na strani okrivljenog Leona Blaževića, a koje imaju utjecaj na odluku o kazni.

42. Vijeće je okrivljenom odmjerilo kaznu u granicama određenim zakonom za počinjenje tih kaznenih djela i to na temelju stupnja krivnje, svrhe kažnjavanja, a imajući u vidu sve okolnosti koje utječu da kazna po vrsti i mjeri bude lakša ili teža.

43. Kao otegotne okolnosti kako vezano za pojedinačno kazneno djelo tako i za njihovu ukupnost, sud je cijenio pobude počinjenja djela koje su egoistične, jer je okrivljenik pokazao svoju fizičku superiornost i nadmoć omalovažavajući oštećenu svojim radnjama. Od otegotnih se nadalje cijene okolnosti počinjenja kaznenog djela jer je okrivljenikovo postupanje na štetu oštećene kulminiralo od verbalnog vrijeđanja preko fizičkog zlostavljanja do postupanja na štetu njene spolne slobode.

44. Kao olakotnu okolnost kako za pojedina kaznena djela tako i za ukupnost, sud je okrivljeniku cijenio činjenicu da se radi o osobi mlade životne dobi, da je do sada kazneno neosuđivan, te njegove osobne i imovinske prilike.

45. Vijeće nalazi da će se izrečenom jedinstvenom kaznom zatvora ispuniti svrha kažnjavanja te da je ovakva kazna primjerena ostvarenju svrhe kažnjavanja i ispunjavanja zahtjeva generalne i specijalne prevencije. Naime, u smislu specijalne prevencije navedena kazna je prema ocjeni vijeća adekvatna u smislu da okrivljenik shvati nedopustivost ponašanja na štetu žena, koje uključuje fizičke i seksualne atake na iste, a koje su rezultat nemogućnosti rješavanja međusobnih problema, razlog koji dijelom proizlazi iz osobina ličnosti okrivljenika koji ne preuzima odgovornost za svoje postupke, a da mu se istovremeno omogući uključivanje u društvo nakon izdržane kazne.

Istovremeno izrečena kazna ispunjava svrhu generalne prevencije radi osvještavanja da će svako fizičko i seksualno iskorištavanje na štetu žena biti kažnjeno.

46. Temeljem odredbe članka 54. KZ/11 vrijeme uhićenja i vrijeme provedeno u istražnom zatvoru uračunato je okrivljenom Leonu Blaževiću u izrečenu kaznu zatvora.

47. Odluka o imovinsko pravnom zahtjevu temelji se na odredbi članka 158. stavak 2. ZKP/08 budući vijeće u ovom postupku nije utvrđivalo relevantne parametre za odluku o naknadi imovinske odnosno neimovinske štete oštećenoj.

48. Odluka o troškovima kaznenog postupka temelji se na odredbi članka 148. stavak 1. ZKP/08 u svezi članka 145. stavak 2. točka 1., 6. i 8. ZKP/08., a odluka o sudskom paušalu donijeta je sukladno materijalnim mogućnostima te duljini i složenosti postupka.

Vukovar, 15. lipnja 2026.

Predsjednik vijeća
Velimir Čolović

PRAVNA POUKA: Protiv ove presude dopuštena je žalba u roku od 15 dana od dana dostavljanja njezina ovjerovljena prijepisa strankama, Visokom kaznenom sudu Republike Hrvatske u Zagrebu, putem ovoga suda, u pet istovjetnih primjeraka.

DOSTAVITI:

1. Županijsko državno odvjetništvo u Vukovaru, na broj: KO-DO-4/2025
2. Okrivljeni Leon Blažević – putem Zatvora u Osijeku
3. Branitelj okr., odv. Hrvoje Alagić - e komunikacija
4. Oštećena Lucija Lepović, Vukovar
5. Punomoćnik ošt., odv. Stjepan Šporčić – e komunikacija

Broj zapisa: **9-30889-68f43**

Kontrolni broj: **0ec1a-5899c-1a99f**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:

CN=Velimir Čolović, O=ŽUPANIJSKI SUD U VUKOVARU, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Županijski sud u Vukovaru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.